

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-7730/2024-48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Gorani Žurić Juretić, u pravnoj stvari tužiteljice Ane Ćurković Ćurić iz Zagreba, Martićeva ulica 8, OIB: 73871642492, koju zastupa punomoćnica Željka Krajtner, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Ivina Ivina iz Zagreba, Golubovac 5, OIB: 68104883073, kojeg zastupa punomoćnica Vesna Škare Ožbolt, odvjetnica u Zagrebu, radi prestanka uznemiravanja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 13. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužiteljice Željke Krajtner, odvjetnice, tuženika osobno i zamjenice punomoćnice tuženika Lee Ivanković, odvjetnice, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tuženik Ivan Ivin uznemiravao tužiteljicu Anu Ćurković Ćurić u pravu vlasništva zk.č.br. 1225/3 stambena zgrada, zgrada za drvarnicu odnosno garažu i zid te dvorište u Zagrebu, Gorana Kovačića br. 10, površine 270 čhv, 971 m², upisane u zk.ul. 726 k.o. Grad Zagreb na način da je dana 4. studenoga 2022. na dijelu nekretnine na koji se ulazi iza metalnih sivih dvokrilnih vrata, na udaljenosti od približno 5 m od metalnih sivih dvokrilnih vrata postavili drvenu građu dimenzija približno 120x190 cm i istu prekrio sivim najlonom, koji je na drva pričvršćen drvenim gredama, koja drvena građa je udaljena od lijevog potpornog zida gledajući od metalnih sivih dvokrilnih vrata približno 210 cm, a od desnog zida gledajući od metalnih sivih dvokrilnih vrata udaljena je približno 90 cm, nalaže se tuženiku Ivanu Ivinu da prestane uznemiravati tužiteljicu Anu Ćurković Ćurić u pravu vlasništva navedene nekretnine te mu se zabranjuje svako takvo ili slično daljnje uznemiravanje.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužiteljice Ane Ćurković Ćurić u dijelu kojim predlaže naložiti tuženiku da ukloni drvenu građu dimenzija približno 120x190 cm, kao i sve druge stvari koje se nalaze ispod sivog najlona, sivi najlon i drvene grede kojima je pričvršćen sivi najlon, a koja drvena građa je udaljena od lijevog potpornog zida gledajući od metalnih sivih dvokrilnih vrata približno 210 cm, a od desnog zida gledajući od metalnih sivih dvokrilnih vrata udaljena je približno 90 cm.

III. Nalaže se tuženiku Ivanu Ivinu naknaditi tužiteljici Ani Ćurković Ćurić troškove parničnog postupka u iznosu od 2.142,14 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 28. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna

stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika Ivana Ivina za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.437,50 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 28. svibnja 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu 14. studenoga 2022. protiv Ivana Ivina kao 1. tuženika i Melite Ivin kao 2. tuženice. U tužbi navodi da je vlasnica nekretnine pobliže opisane u izreci. Nadalje navodi da su tuženici upisani kao suvlasnici i to tuženik Ivan Ivin u 2/3 dijela, a tuženica Melita Ivin u 1/3 dijela nekretnine: jednokatni obiteljski stambeni objekt u Golubovcu br. 5, sagrađen na k.č.br. 1225/1, upisan kao zk tijelo AI, koji se nalazi na zk.č.br. 1225/1 dvorište i voćnjak u ulici Golubovac br. 5, površine 226,3 čhv (958 m²), upisan kao zk tijelo AII, sve upisano u zk.ul. 13177 k.o. Grad Zagreb. Ističe kako nekretnina u vlasništvu tužiteljice i nekretnina u suvlasništvu tuženika međusobno graniče. Nadalje, navodi kako su tuženici 4. studenoga 2022. uznemiravali tužiteljicu u njenom pravu vlasništva zk.č.br. 1225/3 k.o. Grad Zagreb na način da je nepoznata osoba neovlašteno pristupila na nekretninu tužiteljice te je navedena osoba po uputi, nalogu, i za korist tuženika, na nekretninu tužiteljice stavila drvenu građu koju je zatim omotala sivim najlonom, a na vrh najlona je stavila grede koje bi trebale držati najlon na mjestu. Prilikom stavljanja drvene građe na nekretninu tužiteljice, tuženik Ivan Ivin nalazio se na javnoj površini, na ulici Ivana Gorana Kovačića te je davao upute toj osobi kamo da odloži drvenu građu i kako da je složi i prekrije. Nakon što je nepoznata osoba stavila drvenu građu na nekretninu tužiteljice i prekrila ju najlonom, tuženik Ivan Ivin došao je na nekretninu tužiteljice te je provjerio kako je drvena građa složena. Upućuje na primjenu odredbe čl. 167. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Navodi kako su je uznemiravali tuženici za čiju korist su drva dovezena i koji se navedenim drvima najvjerojatnije služe za grijanje. Ističe kako se na navedenoj nekretnini izvode završni građevinski radovi te se gotovo svakodnevno dostavlja namještaj i ostala oprema za uređenje kuće. Postavljanjem drvene građe po nalogu tuženika i za korist tuženika onemogućen je dolazak, iskrcavanje namještaja i ostalih stvari te okretanje vozilima i kamionima koji dolaze na nekretninu tužiteljice radi izvođenja radova. Predlaže donijeti presudu kojom se utvrđuje da su tuženici uznemiravali tužiteljicu u pravu vlasništva nekretnine, kojom se nalaže tuženicima ukloniti spornu drvenu građu te im se zabranjuje svako takvo ili slično daljnje uznemiravanje, uz naknadu parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu tuženici navode da je presudom ovog suda posl.br. P-3416/18 od 5. studenoga 2021. utvrđeno da u korist zk.č.br. 1225/1 kao povlasnog dobra (nekretnina tuženika) postoji pravo stvarne službenosti puta i prolaza ljudi i vozila na teret zk.č.br. 1225/3 kao poslužnog dobra (nekretnina tužiteljice), koja služnost ide pravcem sa zapadne strane ulice Ivana Gorana Kovačića uz južnu među sa zk.č.br. 1224 k.o. Grad Zagreb do istočne međe sa zk.č.br. 1225/1 k.o. Grad Zagreb u skladu sa skicom geodetskog vještaka Mladena Bebera od 30. prosinca 2019. Navodi kako se među strankama vode brojni postupci. Navode kako su vlasnici nekretnine duže od

50 godina i do 2017., kad je tužiteljica kupila svoju nekretninu neometano su izvršavali pravo stvarne služnosti te su svojoj nekretnini s javne prometnice prilazili preko označenog dijela nekretnine tužiteljice, a koji dio u naravi predstavlja put. Na dnu tog puta nalazi se garaža u vlasništvu i posjedu tuženika. Tužiteljica je dala razrovati put tako da tuženici više ne mogu pristupiti automobilom u vlastitu garažu, a kući tuženika ne može pristupiti niti kamion s drvima koja im služe kao ogrjev. Nadalje, navode da je tuženik Ivan Ivin neposredno prije utuženog dana obavijestio voditelja gradilišta na nekretnini tužiteljice da očekuje dostavu drva te da s obzirom na naručenu količinu postoji vjerojatnost da neće moći sva drva odnijeti do svoje nekretnine u jednom danu. Iz razloga što je tužiteljica dala razrovati predmetni put i tako onemogućila kolni pristup tuženicima do garaže, vozilo dostavljača drva nije moglo prići bliže garaži tuženika, već je jedino moglo odložiti drva na sami ulaz na predmetni put, nakon čega bi tuženici morali fizički odnositi dio po dio drva. Privremenim odlaganjem drva tuženici nisu ni na koji način onemogućili tužiteljicu u izvršavanju vlasničkih ovlasti. Navode kako je neistinit navod tužiteljice da joj je uslijed toga onemogućen dolazak i iskrcavanje namještaja i ostalih stvari i okretanje vozilima i kamionima koji dolaze na nekretninu tužiteljice radi izvođenja radova. Nikakvo vozilo ne može doći do ulaza u garažu tužiteljice, niti se kakav veći komad namještaja može tim putem provesti. Taj put je, uostalom, prestrm za takve pothvate zbog radova koje je dala izvršiti tužiteljica. Navode kako je tuženik Ivan Ivin 5. studenoga 2022. morao ići na neplanirani put sa svojom obitelji te je angažirao građevinsku tvrtku kako bi radnici zaposleni u istoj odnijeli drva s predmetnog puta. Angažirani radnici pokušali su pristupiti putu i ukloniti drva toga dana, ali nisu mogli, jer su ulazna vrata bila zaključana. Ističu prigovor promašene pasivne legitimacije, jer smatraju da je tužiteljica tužbom trebala obuhvatiti sve osobe za koje smatra da su uznemiravale njezino pravo vlasništva. Nadalje, navode kako se radi o tužbi radi uznemiravanja prava vlasništva (*actio negatoria*) pa ista ne može sadržavati nikakav deklaratoran zahtjev već samo kondemnatorni zahtjev. Ističu kako su u vrijeme podnošenja tužbe drva bila uklonjena s predmetnog puta pa je zahtjevu za uklanjanje drva već udovoljeno. Drva je uklonio tuženik Ivan Ivin po povratku s puta, a kad je tužba podnesena drva su već bila uklonjena. Predlažu tužbu odbaciti, podredno, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan uz naknadu parničnog troška.

3. Tijekom postupka umrla je tuženica Melita Ivin pa je rješenjem posl. br. P-6051/2022-21 od 9. svibnja 2024. utvrđen prekid postupka. Rješenjem od 15. studenoga 2024. pozvan je nasljednik pok. Melite Ivin i to tuženik Ivan Ivin preuzeti postupak te je postupak nastavljen.

4. Tijekom postupka sud je izveo dokaz uvidom u izvadak iz zemljišne knjige (list 5), zapisnik o posvjedočenju od 10. studenoga 2022. (list 9-12), izvadak iz zemljišne knjige (list 13-14), fotografije (list 15-38, 69), presudu Upravnog suda u Rijeci posl. br. Us I-589/2023-10 od 5. listopada 2023. (list 77-86), presudu ovog suda posl. br. P-3416/18-57 od 5. studenoga 2021. (list 90-114), izvadak iz zemljišne knjige (list 147-150), rješenje ovog suda posl. br. Z-63545/24 od 3. siječnja 2025. (list 151-153), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Glasnovića (list 184-186), Jakova Djokića (list 186-187), Renee Ivin (list 192-194), Nedima Mujakića (list 201), Nikole Reisera (list 201-202) i tuženika (list 203-205).

5. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom

postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovan.

6. Predmet ovog spora je zahtjev tužiteljice da se utvrdi da je tuženik uznemiravao tužiteljicu u pravu vlasništva nekretnine na način da je na nekretninu stavio drvenu građu, da se naloži tuženiku uklanjanje te drvene građe, kao i da se zabrani tuženiku svako takvo ili slično daljnje uznemiravanje prava vlasništva tužiteljice.

7. Među strankama nije sporno da je tuženik vlasnik jednokatnog obiteljskog stambenog objekta u Golubovcu br. 5, sagrađenog na k.č.br. 1225/1 (zk tijelo II), zk.ul. 13177 k.o. Grad Zagreb, a da je tužiteljica vlasnica k.č.br. 1225/3 stambena zgrada, zgrada za drvarnicu odnosno garažu i zid te dvorište u Zagrebu, Gorana Kovačića br. 10, upisane u zk.ul. 726 k.o. Grad Zagreb, kako to proizlazi iz dostavljenim zemljišnoknjižnih izvadaka. Nije sporno da su navedene nekretnine susjedne i da međusobno graniče.

8. Sporno je, je li tuženik odložio drvenu građu na nekretninu tužiteljice, odnosno je li ista odložena po njegovoj uputi i nalogu te je li time uznemirio tužiteljicu u njezinom pravu vlasništva te nekretnine.

9. Čitanjem zapisnika o posvjedočenju javne bilježnice Ivane Herceg posl. br. OU-102/2022-1 od 10. studenog 2022. utvrđeno je da je navedena javna bilježnica na zahtjev tužiteljice 10. studenog 2022. pristupila na spornu nekretninu na adresi u Zagrebu, Gorana Kovačića br. 10 te je tom prilikom uočila drvenu građu prekrivenu sivim najlonom na nekretnini, a ujedno je opisala na kojem se dijelu nekretnine ista nalazi u odnosu prema zidovima s lijeve i desne strane, kao i udaljenosti od vrata.

10. Uvidom u fotografije dostavljene uz tužbu (list 15-27) utvrđeno je da je na istima vidljiva drvena građa pokrivena sivim najlonom na nekretnini tužiteljice, pozicionirana na nekretnini na način kako je to u zapisniku o posvjedočenju činjenica opisala javna bilježnica Ivana Herceg i koje fotografije su sastavni dio posvjedočenja.

11. Iz presude ovog suda posl. br. P-3416/2018-57 od 5. studenog 2021. proizlazi kako je istom utvrđeno da u korist k.č.br. 1225/1 kao povlasnog dobra (nekretnina tuženika), postoji pravo stvarne služnosti puta i prolaza ljudi i vozila bez prava zadržavanja, zaustavljanja ili parkiranja na teret k.č.br. 1225/3 kao poslužnog dobra (nekretnina tužiteljice) koja služnost ide određenim pravcem prikazanim na skici lica mjesta koja je sastavni dio nalaza i mišljenja dipl. ing. geod. Mladena Bebera od 30. prosinca 2019. Navedena presuda postala je pravomoćna 3. listopada 2024. te je rješenjem ovog suda, zemljišnoknjižnog odjela posl. br. Z-63545/2024 od 3. siječnja 2025. provedena uknjižba navedenog prava stvarne služnosti opisanog u izreci presude u zemljišnoj knjizi kao teret na nekretnini tužiteljice te zabilježba istog prava na nekretnini tuženika.

12. U svom iskazu svjedok Ivan Glasnović navodi kako je radio građevinske radove na kući koja je vidljiva na fotografiji na listu 15 spisa. Angažirala ga je firma Dui-Pav. Radio je poslove betonaže, iskopa, čuvao je gradilište neko vrijeme na početku

radova. Već dvije godine tamo ne radi, a radovi su trajali otprilike tri godine, od 2019. pa do 2022. Nije stalno bio na tom gradilištu nego je povremeno dolazio kroz taj period. Kada su mu predložene fotografije na listu 21-27 spisa, navodi da prepoznaje taj dio nekretnine te da su radili i na tom dijelu nekretnine, postavljali su kamene ploče na zidovima koji omeđuju taj dio nekretnine (okap zida). Kada ga se pita za drva, koja su pokrivena s ceradom i vidljiva na fotografijama na listu 21-25 spisa, navodi da se ne sjeća tih konkretnih drva, bilo je puno materijala na toj nekretnini, posao je takav, materijal se odlaže svukud, često se odlaže i na susjedne nekretnine. Tuženika je upoznao dok je radio na tom gradilištu, pričao je s njim. Odnosi između stranaka nisu bili dobri, uvijek je bila napeta situacija. Tuženik ga je tražio npr. da makne kamion, jer mu smeta. To je uobičajeno na gradilištu. Viđao je tuženika na dijelu nekretnine koji mu je pokazan na fotografijama na listu 21-27 spisa, ulazio je s motorom, misli da je na fotografiji vidljiva njegova garaža. Na dijelu nekretnine koja mu je pokazana na fotografijama nalazio se građevinski materijal i na fotografijama se vidi armatura. Bio je to pretežno materijal koji su koristili za gradnju, ali bilo je i stvari tuženika, čini mu se neko željezo. Iskrcavao se i dovozio materijal i stvari za potrebe gradnje, a ne sjeća se jesu li kamioni baš ulazili na taj dio nekretnine i tu iskrcavali materijal. Koliko se sjeća taj dio je dosta strm. Ne sjeća se da bi u svrhu izvođenja radova ili bilo čega vezano za uz samu gradnju smetale stvari tuženika.

13. U svom iskazu svjedok Jakov Djokić navodi kako poznaje stranke iz viđenja, povremeno je dolazio na nekretninu na kojoj su se izvodili radovi. Radio je za firmu Iskopi Duipav. Tu firmu su angažirali Ćurkovići. Zadnji put je bio tamo prije dvije i nešto više godina. Nije na gradilištu bio cijelo vrijeme nego je dolazio povremeno. Obavljao je poslove baušte, iskopa, sjeća se da su asfaltirali dio pločnika uz zid od ograde (potporni zid), radili su rubnjake i slično. Kada mu se predložavaju fotografije na listu 21-27 spisa, navodi da se sjeća i tog dijela nekretnine. Na tom dijelu nekretnine nisu bili zidovi. Zidovi su izgrađeni tijekom te gradnje. Kada mu se predložavaju fotografije na listu 23 i 25, navodi da se ne sjeća te drvene građe prekrivene ceradom koja je vidljiva na slikama, možda tada nije bio prisutan na gradilištu. Viđao je tuženika, misli da je dolazio, jer su mu roditelji bili bolesni. Dolazio bi motorom, parkirao bi ga na cesti, a onda je prolazio kroz to dvorište koje je vidljivo na fotografijama u spisu. Nije vidio da bi tuženik odlagao stvari na tom dijelu nekretnine. Uočio je ulaz u garažu i daske koje vode do ulaza. Tuženik je to napravio, vidio ga je, bio je taj dan kad je postavljao te daske. Nakon što su napravljeni zidovi, nije vidio da bi se građevinski materijal, odnosno materijal za potrebe gradilišta odlagao na taj put.

14. U svom iskazu svjedokinja Renee Ivin navodi kako je s tuženikom u braku 35 godina. Tuženikovi roditelji su sagradili tu kuću na Tuškancu 70-ih godina i ista se sastoji od 4 stana. Problemi s tim putom su nastali od dolaska tužiteljice u susjednu nekretninu koja im je počela braniti prolaz tim putom. Nakon Svih Svetih 2022. otišli su u branje maslina. Uobičajeno u to vrijeme godine uvijek odlaze na otok Olib u branje maslina. Idu onda kad im s otoka jave da je pogodno vrijeme za branje. Tako su im javili i sad i oni su krenuli u petak nakon Svih Svetih. Na Olibu su ostali cijeli sljedeći tjedan i vratili su se u sljedeću nedjelju, negdje oko ponoći u Zagreb. Inače, za zimu uvijek nabavljaju drva za ogrjev za kuću na Tuškancu. Drva za ogrjev su uvijek dolazila odnosno dopremana su preko tog spornog puta do jednog prozora iza garaže predviđenog za držanje drva. S jednim njihovim prijateljem koji i inače nabavlja drva za sebe u susjednoj kući razgovarali su o nabavci drva. On je kupio drva za sebe u Pevexu, a samoinicijativno je kupio drva i za njih te je naručio dostavu drva i dao je

njihovu adresu. Drva su dostavljena na njegovu adresu, a potom i na njihovu adresu. To je bilo iznenađenje, a taj prijatelj o tome je izvijestio njezinog supruga dok su bili na putu za Zadar. Dok su već bili u branju maslina njezin suprug je angažirao jednog radnika kako bi mogli donijeti ta drva do mjesta gdje se spremaju i do peći da baka ima grijanje. Radnik je trebao to sve srediti. Međutim, radnik je nazvao njezinog supruga i rekao da ne može pristupiti garaži. Ne zna točno gdje su drva bila, vjerojatno pokraj garaže. Sa ulice se ulazi kolnim ulazom do garaže već 70 godina. Taj put im je prestao funkcionirati kao kolni ulaz nakon dolaska tužiteljice. Uvijek su bila vrata na početku tog puta gledano s glavne ulice, međutim, tužiteljica je zamijenila vrata, a znali su staviti i staro vozilo samo da zapriječe prolaz. Tužiteljica tim putem niti ne može pristupiti svojoj garaži, jer to fizički nije moguće. Nakon povratka u Zagreb sljedeće jutro je suprug krenuo rješavati taj problem s drvima prvenstveno zbog toga, jer su baki trebala drva. Ne zna kako je njezin suprug premjestio drva i tko mu je pomogao. S tog puta ne postoji izravan pristup u kuću tužiteljice. Njezin suprug nije dao nalog da se to napravi, odnosno da se drva iskrcaju, jer njezin suprug ne izaziva svoje susjede. A taj događaj koji se dogodio, kako sam ga opisala, je odmah po povratku sanirao.

15. U svom iskazu svjedok Nedim Mujkić navodi kako je radio kod poslodavca Sea Project te mu je poslodavac dao zadatak da ode na jednu adresu i počisti neke daske i drva. Došao je na tu adresu, ali vrata su bila zaključana i nije mogao ući. Nazvao je gazdu i rekao mu da ne može ući, a on mu je rekao da onda ode te je otišao. S tuženikom nije razgovarao, a pretpostavlja da je on angažirao njegovog poslodavca. Ne sjeća se koja je bila ta adresa, a to je sve bilo prije najmanje 3 godine, ni to se točno ne sjeća. To je sve jako kratko trajalo. Te daske, odnosno drva je trebao skloniti. Pretpostavlja da ih je trebao počistiti i utovariti u kamion. Došao je s kamionom, jer je to njegovo prijevozno sredstvo. Ne sjeća se točno kakva je uputa poslodavca bila.

16. U svom iskazu svjedok Nikola Reiser navodi kako je išao u posjet Ivanovoj mami, a ona ga je upozorila da ne dolazi autom, jer neću moći ući u dvorište. U tom dvorištu ranije kad je dolazio bi parkirao svoj automobil. Ipak je odlučio doći autom i pokušao je ući u dvorište, ali je dvorište bilo zaključano. Parkirao je na drugom mjestu i došao pješke. To je bilo iza blagdana Svih Svetih, a sjeća se i godine jer je te godine umro Ivanov otac. To je bila 2022. Ivanova mama mu je ispričala da su u dvorištu drva i da je to za grijanje njezine kuće. Ispričala mu je da ne može doći do te drvne građe, odnosno da radnik nije mogao ući, jer su vrata bila zaključana. Pretpostavljali su da su susjedi zaključali vrata. Ivan mu je ispričao da je on uklonio tu drvenu građu kad se vratio u Zagreb. Naime, u tom trenutku on nije bio u Zagrebu zbog čega je i išao posjetiti njegovu majku. Ivana poznaje dugo, njihovi roditelji su bili prijatelji. S tog puta nema, odnosno nema pristupa nekretnini tužiteljici s obzirom da je put od njene nekretnine odvojen betonom i drvenim letvama. Tuženik je pripremio drva i odnio ih u kuću, a ne zna točno u koju prostoriju.

17. U svom iskazu tuženik navodi kako sa susjedima vodi 20 sudskih sporova. Ne poriče da su došla drva za ogrjev. Tada je bio na Olibu, jer je to vrijeme kad bere masline. Otišao je sa suprugom i bili su na Olibu tjedan dana. Ta informacija da su došla drva zatekla ga je dok su bili izvan Zagreba ili na putu. Ne zna točno kad su drva stigla, ali to je bilo brzo nakon što je otišao na put. Ne znam točno tko mu je javio da su drva stigla, možda njegova mama, a možda prijatelj koji je za njega naručio i kupio drva. Naime, on je kupovao drva sebi pa je rekao da će kupiti i njemu. Drva su kupljena par tjedana prije dostave, ali dostava nije mogla biti odmah. Nije znao kada će drva biti

dostavljena, a nije znao ni njegov prijatelj. Znao je da je u problemu sa susjedima i znao je da mora držati taj put urednim. Čim je saznao da su drva stigla, angažirao je jednu firmu da odu tamo i da maknu drva s puta. Od gazde te firme dobio je informaciju da je radnik otišao na tu adresu, ali nije mogao ući. U nedjelju se vratio s mora, a u ponedjeljak ujutro je maknuo drva. I prije su dostavljali drva na isti način preko tog puta, a sve do dolaska susjeda. Do dolaska susjeda taj put su koristili tako da su se na njemu i parkirali. To je jedini kolni pristup njihovoj kući preko kojeg se mogu dostaviti stvari do kuće. Pristup kući s ulice Golubovac je preko više od sto stepenica, a ulica Golubovac nije asfaltirana i radi se o šumskom putu. Njegov prijatelj koji je za njega kupio i naručio drva znao je njegovu adresu i pretpostavlja da je on dao tu adresu da se na istoj iskrcaju drva. Drva nikom nisu smetala. Prema nekretnini tužiteljice nalazi se zid, a na kraju tog zida nema prolaza do nekretnine tužiteljice, jer su vrata bila blokirana drvenom građom. Postoji prolaz samo za njegovu kuću. Nije dao nalog da se drva ostave na putu. Tužiteljici nije dolazio namještaj. Neki "ozbiljniji" kamion, ako bi i ušao ne bi mogao izaći s obzirom na to koliko je put strm. Pretpostavlja da su drva i ostavljena na mjestu gdje su ostavljena, jer kamion nije mogao ići dalje. Bilo bi logično da ih iskrcu što je moguće bliže mjestu gdje ih treba dostaviti, ali misli da u ovom slučaju kamion nije mogao ići dalje i zbog toga su drva iskrcana na mjestu na kojem su iskrcana. Sada tužiteljica ima pristup pješke u svoju nekretninu preko ovog puta, ali tada nije mogla pristupiti pješke kako je i iskazao. Nema pristup vozilom, jer ne može prići vratima zbog njegove garaže. U ponedjeljak se dignuo zorom i odmah je išao ukloniti drva, ne zna točno koji je bio datum. Ne sjeća se točno kojeg dana je otišao, ali bio je na Olibu tjedan ili 10 dana. Otprilike ide u isto vrijeme svake godine kad su masline zrele. Posao mu dozvoljava da ode kad hoću, pretpostavlja da je odlučio neposredno prije kad je vidio da je lijepo vrijeme. Pitao je prijatelja koji je kupio drva kad će drva doći, a on mu je rekao da ni njemu nisu došla i da ne zna točan datum dostave. Nije pitao prijatelja gdje namjerava odložiti ta drva. Na pitanje zašto smatra da su dostavljači drva znali da drva trebaju iskrcati što bliže garaži, navodi da pretpostavlja da im je to rekao netko tko je dočekao drva, a vjerojatno je to bila njegova mama. Majka je bila teško pokretna, ali je bilo s kim tko je zvonio na vrata ili dolazio komunicirala na način da bi izašla na prozor svoje spavaće sobe koji je u ravnini s garažom i tako bi komunicirala. S obzirom na sudske sporove vrlo je oprezan u odnosima s tužiteljicom. U ovom se slučaju dogodilo to da je bio na putu kad su drva donesena, a nije ih stavio niti je dao nalog da se tamo stave. Ne sjeća se kad je obavijestio voditelja gradilišta na nekretnini tužiteljice, a sigurno ga je obavijestio, jer ne zna tko drugi bi ga obavijestio o tome.

18. Sud nije posebno cijenio kao dokaz iskaze svjedoka Ivana Glasnovića i Jakova Djokića jer navedenim svjedocima nije ništa poznato oko predmeta spora, odnosno oko odlaganja drvene građe na nekretnini tužiteljice, niti su drvenu građu vidjeli na toj nekretnini. Ostale okolnosti o kojima su iskazivali ti svjedoci (izvođenje građevinskih radova na nekretnini tužiteljice kao i na spornom dijelu nekretnine, izgled spornog dijela nekretnine tužiteljice, način korištenja tog dijela nekretnine od strane stranaka), nisu odlučne za odluku u ovoj pravnoj stvari.

19. Sud je povjerovao iskazima svjedoka Nedima Mujakića i Nikole Reisera jer su isti iskazivali iskreno i uvjerljivo. Njihovi se iskazi objektivni jer su navedeni svjedoci nezainteresirani za ishod ovog postupka. Na temelju iskaza svjedoka Nikole Reisera sud je utvrdio da su se drva doista nalazila na nekretnini tužiteljice i da se radilo o drvima za ogrjev za kuću tuženika, a na temelju iskaza svjedoka Mujakića utvrđeno je

da ga je tuženik angažirao za uklanjanje tih drva s nekretnine tužiteljice, koji posao nije uspio odraditi zbog zaključanih vrata. Sud je povjerovao i iskazu svjedokinje Renee Ivin, supruge tuženika jer je iskazivala iskreno i uvjerljivo, osim u dijelu iskaza iz kojeg proizlazi tuženik nije znao kad će drva biti dostavljena, odnosno da je taj trenutak kad su drva dostavljena za njih bio iznenađenje.

20. Sud nije povjerovao iskazu tuženika u dijelu u kojem je iskazivao o tome da nije znao kad će drva biti dostavljena i da nije dao nalog da se drva iskrcaju upravo na nekretninu tužiteljice. Iskaz tuženika u tom je dijelu neuvjerljiv i kontradiktoran njegovim navodima koje je iznosio u odgovoru na tužbu i tijekom postupka.

21. Tako je u odgovoru na tužbu tuženik naveo da je "neposredno prije utuženog dana, obavijestio voditelja gradilišta na nekretnini tužiteljice...da očekuje dostavu drva te da, s obzirom na naručenu količinu, postoji vjerojatnost da neće moći sva drva odnijeti do svoje nekretnine u jednom danu. Naime, upravo iz razloga što je tužiteljica dala razrovati predmetni put i tako onemogućila kolni pristup tuženicima do svoje garaže, vozilo dostavljača drva nije moglo prići bliže garaži tuženika, već je jedino mogao odložiti drva na sami ulaz na predmetni put, nakon čega bi tuženici morali fizički odnositi dio po dio drva."

22. Iz ovakvih navoda tuženika proizlazi da je tuženik svakako očekivao dostavu drva, a za zaključiti je da je istu očekivao točno određenog dana, ili barem okvirno, određenih dana. Nije logično ni životno da netko tko očekuje isporuku drva za ogrjev ne zna niti približno kad bi ta dostava trebala biti pa da mu onda ta dostava bude potpuno "iznenađenje", kad je notorno da drva za ogrjev nije moguće odložiti bilo gdje i na bilo koji način. Uostalom, upravo je tuženik naveo da se radilo o većoj količini drva. Navedeno osobito imajući na umu odnose između stranaka, brojne sudske postupke koje vode, čega je tuženik i svjestan i o čemu je i iskazivao. S obzirom da je bio posebno oprezan zbog cijele situacije, a kako je iskazao, onda je za sud neuvjerljivo i nelogično, da uopće nije znao kad bi drva mogla biti dostavljena, a čak je i bez obzira na sve, znajući da je njegov prijatelj za njega naručio drva te znajući za problem s tužiteljicom, svejedno otišao na put radi branja maslina, očito se ne pitajući tko, kad i što je najvažnije, gdje će se ta drva (čiju dostavu je svakako očekivao), iskrcati.

23. Tuženik je iskazao da su se drva uvijek dostavljala preko spornog dijela nekretnine tužiteljice ranijih godina. Iz navedenog sud zaključuje da je tuženik znao i očekivao da će se drva tako dostaviti i ove godine. Uostalom, a kako je i sam iskazao, drugi put do njegove nekretnine je preko ulice Golubovac koja je neasfaltirana i do kuće ima preko sto stepenica pa zasigurno nije planirao da se drva dostave tim putem. Okolnost da je o činjenici da će se drva dostaviti tuženik izvijestio voditelja gradilišta na nekretnini tužiteljice, također govori u prilog tome da je tuženik znao da će se drva iskrcati upravo na nekretnini tužiteljice. Također je znao da kamion s drvima neće moći proći do njegove garaže jer je put, a nakon što je isti razrovan, prestrm za prolazak kamiona, kako je to i iskazao pred sudom. Nadalje tuženik je u svom iskazu naveo da pretpostavlja da je dostavljačima netko tko je dočekao drva rekao da drva trebaju iskrcati što bliže garaži, a da je to vjerojatno bila njegova mama (čiji je tuženik pravni sljednik). Potpuno je logično da je netko dostavljačima rekao gdje da se drva odlože. Dapače, bilo bi nelogično da dostavljače nitko ne dočeka na adresi i da oni bez ičije upute i naloga iskrcaju drva na nekoj nekretnini.

24. Na temelju svega navedenog, sud zaključuje da je upravo tuženik dao nalog, uputu i dozvolu da se drva iskrcaju na nekretnini tužiteljice. Upravo iz činjenice da je kontaktirao voditelja gradilišta tužiteljice da bi mu javio da će drva biti dostavljena, jasno proizlazi da je tuženik znao da će se drva biti ostavljena upravo na nekretnini tužiteljice.

25. Također, već u odgovoru na tužbu tuženik, između ostalog, navodi "... Svakako je potrebno naglasiti da se, glede spornog odlaganja drva na predmetni put, ne radi o obijesti tuženika već o nužnoj potrebi – pribavi drva za ogrjev." i "Tuženici također naglašavaju da, privremenim odlaganjem drva, nisu ni na koji način onemogućili tužiteljicu u izvršavanju vlasničkih ovlasti." Dakle, tuženik navodi da je odlaganje bilo privremeno i da se radilo o nužnoj potrebi, a ne o obijesti tuženika pa i iz ovih navoda sud zaključuje o tome da su po uputi tuženika i uz njegovo znanje i odobravanje, drva odložena na nekretninu tužiteljice.

26. Prema odredbi čl. 167. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14 - dalje: ZV) ako treća osoba bespravno uznemirava vlasnika na drugi način, a ne oduzimanjem stvari, vlasnik može i putem suda zahtijevati da to uznemiravanje prestane. Prema stavku 2. istog članka da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom vlasnik ostvario svoje pravo iz st. 1. ovog članka, vlasnik mora dokazati da je stvar njegovo vlasništvo i da ga druga osoba uznemirava u izvršavanju njegovih ovlasti u pogledu te stvari; ako ta osoba tvrdi da ima pravo poduzimati ono što uznemirava vlasnika stvari, na njoj je da to dokaže.

27. Kako je već navedeno, među strankama nije sporno da je tužiteljica vlasnica nekretnine na kojoj je bila odložena drvena građa opisana u tužbi i vidljiva na dostavljenim fotografijama. Nadalje, sud je u ovom postupku utvrdio da je tuženik tužiteljicu uznemirio u izvršavanju njezinih ovlasti u pogledu predmetne nekretnine i to tako da je po njegovom nalogu, znanju i dopuštenju, u svrhu dopremanja drva za ogrjev za njegovu nekretninu, drvena građa odložena na nekretninu tužiteljice. Tužiteljica nije bila dužna tužbom obuhvatiti i osobe koje su drva doista i iskrcale, niti je tužba zbog toga nepotpuna ili manjkava, kako to tvrdi tuženik. Osobe koje su dostavile i iskrcale drva na nekretninu tužiteljice radile su po nalogu i uputi tuženika pa je tuženica pravilno tužbu podnijela protiv tuženika te istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije nije osnovan.

28. U odnosu na pozivanje tuženika na postojanje prava stvarne služnosti na predmetnoj nekretnini tužiteljice i to upravo na spornom dijelu na koji je bila odložena drvena građa, kao poslužne, u korist nekretnine u vlasništvu tuženika, kao povlasne, valja reći kako je utvrđeno (i u zemljišnoj knjizi upisano) pravo stvarne služnosti puta i prolaza ljudi i vozila bez prava zadržavanja, zaustavljanja ili parkiranja. S obzirom na navedeni sadržaj prava stvarne služnosti, ne proizlazi da bi tuženik u korist svoje nekretnine kao povlasne imao pravo držati stvari na nekretnini tužiteljice pa navodi tuženiku o postojanju prava stvarne služnosti nisu od odlučnog značaja za odluku.

29. Prema odredbi čl. 30. ZV-a pravo vlasništva je stvarno pravo na određenoj stvari koje ovlašćuje svoga nositelja da s tom stvari i koristima od nje čini što ga je volja te da svakoga drugoga od toga isključi, ako to nije protivno tuđim pravima ni zakonskim

ograničenjima. Vlasnik ima, među ostalim, pravo posjedovanja, uporabe, korištenja i raspolaganja svojom stvari.

30. Tužiteljica, kao vlasnica predmetne nekretnine, sukladno navedenoj zakonskoj odredbi, ima pravo s tom nekretninom činiti što ju je volja (uz ograničenja koja u ovom konkretnom slučaju proizlazi iz prava stvarne služnosti puta i prolaza ljudi i vozila) pa tako i svakog drugog isključiti iz njezinog prava posjedovanja, uporabe i korištenja nekretnine. To primijenjeno na ovaj konkretan slučaj znači da nitko pa tako ni tuženik, bez dopuštenja tužiteljice, nema pravo na njezinoj nekretnini odložiti stvari, neovisno o tome što se radi o privremenom odlaganju.

31. Iako tuženik navodi da se radilo o nužnoj potrebi, valja reći da za njega pribava drva za ogrjev jest nužna potreba, no ne može se prihvatiti njegova tvrdnja da je odlaganje drva baš na nekretninu tužiteljice nužna potreba. Na isti način drva su se mogla iskrcati i na ulici pa se unositi do kuće tuženika, a mogla su se direktno iz kamiona iznositi i odnositi odmah do nekretnine tuženika, da je tuženik bio voljan organizirati dostavu drva na ispravan način i bez uznemiravanja prava vlasništva tužiteljice.

32. Nadalje, u odnosu na navode tuženika da je tužiteljica trebala dokazati da je očekivala dostavu namještaja, odnosno da je trebala dokazati da bi, uslijed ostavljanja drva bila onemogućena dostava namještaja tužiteljici i pristup kamiona s građevinskim materijalom, valja reći da tužiteljica navedeno nije trebala dokazivati niti je navedeno važno za odluku u ovoj pravnoj stvari.

33. Naime, a kako je već navedeno, sukladno odredbi čl. 30. ZV-a tužiteljica kao vlasnica nekretnine ima pravo svakoga isključiti od bilo kakvog korištenja njezine nekretnine neovisno o tome na koji način ona koristi tu nekretninu i koristi li je uopće, već samom činjenicom da je vlasnica nekretnine, a tuženik nema pravo koje bi ga ovlastilo na to da na nekretnini tužiteljice odlaže svoje stvari pa makar i samo privremeno.

34. Slijedom svega navedenog, sud je prihvatio zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem predlaže naložiti tuženiku da prestane uznemiravati tužiteljici kao i da se tuženiku zabrani svako daljnje uznemiravanje tužiteljice, jer tužiteljica sukladno odredbi čl. 167. st. 1. ZV-a imao pravo putem suda zahtijevati da to uznemiravanje prestane.

35. S tim u vezi valja reći da, iako je tuženik tvrdio da je drvenu građu maknuo s nekretnine tužiteljice prije podnošenja tužbe, tuženik točan datum kad je maknuo drvenu građu nije dokazao, a drvena građa je na nekretnini svakako bila 10. studenog 2022. što je sud utvrdio na temelju zapisnika o posvjedočenju činjenica javne bilježnice Ivane Herceg. Međutim, sud smatra kako neovisno o tome je li drvena građa bila maknuta prije podnošenja tužbe ili nakon, navedeno ne utječe na pravo tužiteljice da od suda zahtijeva da bespravno uznemiravanje njezinog prava vlasništva prestane, a kad je činom tuženika bila uznemirena u svojem pravu vlasništva nekretnine.

36. Sud je odbio tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem predlaže da se tuženiku naloži uklanjanje drvene građe, jer je sud povjerovao iskazu tuženika i njegove supruge, svjedokinje Renee Ivin da je drvenu građu u nekom trenutku uklonio

po povratku s puta. Za sud je životno i logično da su drva uklonjena jer se uostalom radilo o drvima za ogrjev, a dolazila je zima te je iste trebalo pripremiti za sezonu grijanja, a u konačnici i iskoristiti za grijanje u koju svrhu su i pribavljena.

37. U pogledu deklaratornog zahtjeva kojim tužiteljica predlaže utvrditi da je tuženik na njezinoj nekretnini postavio tu drvenu građu, sud smatra da iako odredba čl. 167. ZV-a ne ovlašćuje tužiteljicu na podnošenje ovakvog zahtjeva jer je navedenom odredbom propisano da vlasnik ima pravo od suda zahtijevati da uznemiravanje prestane, sud smatra da tužiteljica ima pravni interes zahtijevati i da se utvrdi konkretna radnja koju je poduzeo tuženik, a kojom je uznemirio tužiteljicu u njezinom pravu vlasništva nekretnine te je takav zahtjev u vezi sa samim zahtjevom za prestanak uznemiravanja. Stoga je prihvaćen tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem predlaže utvrditi da ju je tuženik uznemirio u pravu vlasništva nekretnine postavljanjem drvene građe na nekretninu.

38. Sud nije posebno cijenio kao dokaz presudu Upravnog suda u Rijeci posl. br. Us I-589/2023-10 od 5. listopada 2023. u postupku izdavanja građevinske dozvole, jer navedena odluka, kao i općenito pitanje pravilnosti izdane građevinske dozvole tužiteljici, nisu relevantni za ovaj postupak. Sud nije uzeo u obzir na fotografije na listu 29-38 spisa jer se radi o fotografijama dijela snimki kamere čiju autentičnost je tuženik osporio, a tužiteljica tu snimku sudu nije dostavila pa istu sud nije mogao pregledati i utvrditi što je točno na toj snimci, tko je na snimci i kad je snimka nastala jer se iz fragmenata snimke to ne može na odgovarajući način utvrditi. Sud nije izveo dokaz očevitom na licu mjesta jer isti nije smatrao potrebnim, s obzirom je povjerovao tuženiku da je drvena građa uklonjena pa se očevitom ne bi mogle utvrditi nikakve odlučne činjenice. Sud nije posebno analizirao iskaze svjedoka i tuženika, kao i navode stranaka iznesene tijekom postupka u vezi s poduzimanjem radova na spornom dijelu nekretnine i međusobnim odnosima stranaka jer navedeno nije odlučno za odluku.

39. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točkama I. i II izreke presude.

40. O troškovima parničnog postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 5. i čl. 155. ZPP-a, sukladno naznačenoj vrijednosti predmeta spora, priloženim troškovnicima i odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23 - dalje Tarifa). Tako je tužiteljici priznat trošak sastava tužbe u visini 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), sastava podneska od 13. ožujka 2023. u visini 25 bodova (Tbr. 8/4 Tarife), sastava podnesaka od 29. siječnja 2024. i 2. svibnja 2024. u visini 100 bodova za svaki podnesak (Tbr. 8/1 Tarife), zastupanja na ročištima održanim 25. svibnja 2023., 5. veljače 2024., 5. lipnja 2025., 14. studenog 2025. i 13. travnja 2026. u visini 100 bodova za svako ročište (Tbr. 9/1 Tarife), odnosno 825 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 EUR prema Tbr. 54. Tarife (1.650,00 EUR), uvećano za 25% PDV-a (412,50 EUR), sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 26,55 EUR i na presudu u iznosu od 53,09 EUR, ukupno iznosi 2.142,14 EUR.

41. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 22. svibnja 2023. jer tužiteljici nije odobreno pisano očitovanje iz tog podneska, a sadržaj istog je iznijela na ročištu održanom 25. svibnja 2023. na zapisnik pri čemu joj je priznat trošak zastupanja na tom ročištu.

42. Iako tužiteljica nije uspjela sa svojim zahtjevom u cijelosti, sud smatra da tužiteljica nije uspjela samo sa neznatnim dijelom zahtjeva u vezi s kojim nisu nastali posebni troškovi jer je tužiteljica s glavnim i osnovnim zahtjevom radi prestanka uznemiravanja uspjela (čl. 154. st. 5. ZPP-a).

43. Na dosuđeni parnični trošak tužiteljici su dosuđene i zatezne kamate koje teku od 28. svibnja 2026. do isplate sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, po stopi propisanoj čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 155/23.).

44. S obzirom da tuženik nije uspio u ovom postupku to je odbijen kao neosnovan njegov zahtjev za naknadu troškova postupka u zatraženom iznosu (čl. 154. st. 1. ZPP).

45. Stoga je odlučeno kao u točkama III. i IV. izreke.

Zagreb, 28. svibnja 2026.

Sutkinja
Gorana Žurić Juretić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Punomoćnici tužiteljice
2. Punomoćnici tuženika

Broj zapisa: **9-30888-b6d24**

Kontrolni broj: **0db3b-72531-1a7ac**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.